

vivat, nobisq; & studiis nostris civiliter mortuus, & quasi peregrinus factus sit. Etenim cum aliquot abhinc mensibus occasio mihi data fuerit, ut in eum quem de Locorum Planorum & Solidorum per Artem Analyticam inventionem tractatum Nobilissimus atque Amplissimus Vir D. IOHANNES DE WITT, Consiliarius & Pensionarius, sive minister primarius Hollandiae West-Frisiaeq;, concinnaverat, opportunus inciderim: non patui non, cum Authoris permissu inspiciendi potestas mihi facta esset, quin sententiam, quid de illo videretur, rogatus, coram lubens exponerem. Hunc itaque quia admodum sublimem, tantoq; Viro dignâ ingeniositate conscriptum, ac insuper ad penitiorum huius Geometriae intellectum haud parum facere posse deprehenderam, (quippe qui subtilissimam illam de Locis materiam, in secundo Geometriae libro paulo succinctius pertractatam, de integro resumit, alioq; pacto componit:) consultum duxi, ut in publicum emolumentum editionis adornandae author essem. At verò facile praevidebam, saltem suprema, quibus fungitur, Reipublicae munera, gravesq; hominis curas, impedimento fore, quo minus tam splendida proles, quae jam ante decennium formata in conceptu huc usque delituerat, absque obstetricis auxilio, in lucem unquam produceretur. Quocirca cum eam mei juris facere non dedignatus fuerit, neque etiam copiam eorum, quae de Elementis Curvarum Linearum jam pridem conscripsit, mihi facere recusaverit: rem ubique gratam me facturum credidi, si tam hunc quàm illum tractatum ab ulteriori oblivione vindicandi operam darem; praesertim cum id iis, qui Mathesin seriò excolunt, acceptum fore perspexerim, quòd curvarum primi generis ortum longè simplicius generaliusq; ab ipso quàm à veteribus, absque ulla solidi consideratione, inspectum fuisse, reperturi sint. Quas itaque curvas eâ ratione pertractavit, ut non solum inde dimanet ortus secundi generis curvarum (quas quidem omnes simili methòdo in plano delineavit ac per species distinxit,) verùm etiam ulteriorum graduum curvae sponte quasi ex eodem fonte fluant atque deriventur. Futurum sperans, ut, si primitiae huius foetus ad illas viam sternentes operâ meâ in lucem